

Og partybandet spillede, mens skuden gik ned

Litteraturmagasinet Standart indleder en forsinket årgang 2012 med at plante et jubilæumsflag midt i den finanskrisen, der langt fra er ny, men netop gammel nok til at være blevet et motiv i den nye litteratur. At det forholder sig sådan, vidner dette nummers Stand In med titlen »Penge og litteratur« om. Med finanskrisen er penge igen blevet et vigtigt tema, og således undersøges det, hvordan penge har været og bliver brugt i litteraturen – og hvordan litteraturens behandling af dette tema kan være med til at give os en anden forståelse af den økonomiske virkelighed, vi befinder os i lige nu. Det er dog ikke blot i litteraturen og på midtersiderne i nærværende magasin, krisen raser – også her på redaktionen er vi blevet ramt. Som følge af omlægninger i Kulturministeriet, er sidste års midler til tidsskriftsstøtte endnu ikke blevet uddelt. Tidsskriftsstøtten har altid udgjort en væsentlig del af Standarts økonomiske levedag, og manglen på finanser er grunden til at vi denne gang udkommer med nogen forsinkelse.

Men nu skal det ikke alt sammen være krise og elendighed, for som den opmærksomme læser vil bemærke, er det ikke blot Dronningen og Dickens, der i år kan fejre jubilæum: Også Standart runder et skarpt hjørne. Og i modsætning til Dickens ikke et hypotetisk et af slagsen! Således indvarsler dette første nummer i 26. årgang magasinet 25 års jubilæum som Danmarks eneste litteraturtillæg. Det første af slagsen udkom i september 1987, hvilket vi i efteråret agter at fejre med et stort jubilæumsnummer, hvorom vi ikke vil afsløre for mange detaljer, men til gengæld love, at det bliver stimulerende og oplysende og (helt i jubilæets

ånd) såvel bagud- som fremadskuende. At vi allerede nu foregriber det kommende jubilæum, har også den pointe, at vi på lederplads og midt i al den snak om krise gerne vil minde om det bestandige faktum, at fascinationen af og interessen for litteraturen ikke lader sig anfægte af de økonomiske omstændigheder. Idet kunsten og litteraturen i sit væsen er hævet over markedssfæren og (ideelt) gennem myndiggørelse og almindelse bidrager til demokratiet, forekommer den os derimod at være særligt nødvendig i en tid, hvor vækst og forbrug synes at være både årsag til og løsning på den samme krise. Standart har som et væsentligt organ for en sådan fascination af litteraturen grund til at fejre sin fortsatte eksistens.

Derfor er der også fest og fejring at spore i dette magasin: Søren Fauth markerer Max Frisch' 100 års jubilæum med et portræt, og blandt de anmeldte titler findes to vindere af Man Booker-prisen samt en modtager af Det Franske Akademis store pris. Simon Hastrup skriver om at oversætte den næsten nobelprisvindende Bob Dylans poesi og Jørgen Herman Monrad og Judyta Preis er i serien af rejserapporter fulgt i Paul Celans fodspor til Czernowitz. Derudover byder vi på ikke så lidt dansk lyrik – anmeldelser af såvel debutanter og små, alternative udgivelser som kanoniserede digtere oversat og samlet i store antologier er at finde på de følgende sider. God fornøjelse!

Lars Rasmussen og Karoline Munk Hansen